

LOVLIGT AFSLAG BEBOERLICENS, VL § 107

En kommunes afslag på beboerlicens til grundejere, der ikke var bosiddende i kommunen var lovlig.

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 1. juni 2011 på vegne af AB K B over kommunens afslag af 12. maj 2011 på at udstede en beboerlicens med henblik på parkering på R Allé for foreningens beboere.

Du skriver blandt andet, at foreningen ser det som en forringelse, at en ændring af R Allés status til offentlig vej betyder, at foreningens beboere ikke kan parkere på vejen.

Vi har forstået sagen således, at R Allé efter en opklassificering vil blive en del af en 2-timers parkeringszone, som kommunen har etableret i kommunen.

Kommunen har behandlet boligforeningens ansøgning som en ansøgning på beboerlicens til parkeringszonen.

En beboerlicens vil således være tilknyttet en bestemt parkeringszone og ikke en specifik vej.

Vi har i brev af 9. august 2011 sendt udkast til afgørelse i sagen.

Vi har i den anledning ikke modtaget bemærkninger fra dig.

Vores afgørelse

Kommunens afslag af 12. maj 2011 er lovligt.

En betingelse for at få en beboerlicens til en parkeringszone i kommunen er, at beboeren har folkeregisteradresse i zonen. Vi mener, at et sådant kriterium er sagligt.

Vi kan derfor ikke pålægge kommunen at fravige dette kriterium i den foreliggende sag.

Kommunen kan ikke bestemme, at en parkeringszone skal omfatte områder i en anden kommune, her x Kommune. Allerede derfor kan I ikke få beboerlicens til parkeringszonen i kommunen.

Baggrund

Det fremgår af sagen, at AB K B har adresse i x Kommune, men grænser op til R Allé i kommunen.

R Allé er en privat fællesvej og er ikke på nuværende tidspunkt omfattet af P-zonen, som kommunen har etableret.

Vejen er ved at blive sat i stand og vil herefter blive opklassificeret til en offentlig vej, hvorefter den vil være en del af parkeringszonen.

AB K B har ansøgt kommunen om beboerlicens til foreningens beboere med henblik på i fremtiden at kunne parkere på R Allé.

En beboerlicens giver mulighed for at parkere i parkeringszonen og ikke kun til en bestemt vej eller parkeringsplads.

Kommunen har meddelt afslaget af 12. maj 2011 på beboerlicensen med henvisning til vejlovens¹ § 107, stk. 2.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til kommunens afgørelser efter vejloven. Vi kan dog kun tage stilling til retlige spørgsmål, dvs. om en afgørelse er lovlig. Derimod kan vi ikke tage stilling til kommunens vurdering (skøn) i forbindelse med afgørelsen. Dette fremgår af vejlovens § 4, stk. 1.

Reglerne om parkeringsrestriktioner

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009, med senere ændringer

Kommunen kan med samtykke fra politiet træffe bestemmelse om parkering og standsning. Det fremgår af færdselslovens² § 92, stk. 1, nr. 1³.

Kommunen kan i samråd med politiet bestemme, at der på offentlig vej, hvor en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer er ønskelig, opkræves en parkeringsafgift. Denne afgift kan sættes i forhold til parkeringens varighed. Dette fremgår af vejlovens § 107, stk. 2.

Vores vurdering

En parkeringsordning som kommunens 2-timers parkeringszone kan indføres på baggrund af bestemmelserne i henholdsvis vejlovens § 107, stk. 2, og færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1. Også ordningen med beboerlicenser kan indføres på grundlag af disse bestemmelser.

I forbindelse med udstedelse af en beboerlicensordning kan kommunen stille saglige vilkår for at udstede en denne.

Kommunen har som en del af det praktiske administrationsgrundlag opstillet de kriterier, at ansøgeren skal have folkeregisteradresse i betalingszonen, og at ansøgeren skal være registreret bruger af køretøjet.

Vi forstår sagen således, at kommunen efter en konkret vurdering har konstateret, at beboerne i AB K B, bortset fra beboerne i portnerboligen, ikke opfylder kriterierne for at opnå beboerlicens til P-zonen.

At beboerforeningen er blevet opkrævet et bidrag til istandsættelse af den private fællesvej R Allé, fordi den grænser til vejen, er ikke ensbetydende med, at kommunens vilkår om folkeregisteradresse i parkeringszonen er opfyldt.

Vi mener, at vilkåret om at ansøgeren skal have folkeregisteradresse i betalingszonen er et sagligt vilkår. Det skyldes, at denne procedure er enkel og let at administrere til på sikkert grundlag at konstatere, at ansøgeren tilhører den persongruppe, som har ret til at benytte ordningen.

I den konkrete sag har vi ikke grundlag for at antage, at kommunen har varetaget usaglige hensyn ved at fastholde sit normale vilkår om, at en ansøger skal bo i parkeringszonen, der søges beboerlicens til.

Konklusion

Kommunens afslag af 12. maj 2011 er lovligt.

En betingelse for at få en beboerlicens til en parkeringszone i kommunen er, at beboeren har folkeregisteradresse i zonen. Vi mener, at et sådant kriterium er sagligt.

Vi kan derfor ikke pålægge kommunen at fravige dette kriterium i den foreliggende sag.

Kommunen kan ikke bestemme, at en parkeringszone skal omfatte områder i en anden kommune, her x Kommune. Allerede derfor kan I ikke få beboerlicens til parkeringszonen i kommunen.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Frist at anlægge sag ved domstolene

Hvis AB K B ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal du anlægge søgsmål ved domstolene inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 4, stk. 6, 2. pkt.

² Færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1320 af 28. november 2010

³ Denne bestemmelse bliver administreret af Justitsministeriet.

